

Temat: Droga tekstu literackiego na scenę teatralną

Cele lekcji:

- poszerzenie wiedzy o „Dziadach” cz. II Adama Mickiewicza z nakierowaniem na teatralny potencjał tekstu literackiego
- zapoznanie z zawodami teatralnymi i etapami powstawania spektaklu teatralnego
- charakteryzowanie wybranych bohaterów poznanego dramatu
- rozwijanie wyobraźni, kreatywności oraz umiejętności przekładu treści literackich na znak teatralny (kostiumowy, scenograficzny)
- rozwijanie umiejętności pracy zespołowej

Metody pracy:

- praca z tekstem źródłowym (tekstem literackim)
- praca w grupach
- ćwiczenia plastyczne
- rozmowa na forum klasy

Środki dydaktyczne:

- krzyżówka literacka
- tekst literacki („Dziady” cz. II Adama Mickiewicza)
- materiały plastyczne (duże arkusze szarego papieru, kartki A3, pisaki, kredki, flamastry)

Czas pracy: dwie godziny lekcyjne

Przebieg lekcji:

1. Wprowadzenie:

Uczniowie rozwiązują krzyżówkę – przypominają sobie omawiany ostatnio na lekcji literatury dramat. Po jej rozwiązaniu poszukują synonimów do słowa stanowiącego hasło główne.

(widowisko – inscenizacja, przedstawienie, wystawienie, sztuka teatralna, teatr)

Zapisanie tematu lekcji.

2. Twórcy teatralni na start!

Uczniowie w grupach na dużych arkuszach papieru rysują symboliczną drogę prowadzącą od tekstu/pomysłu na spektakl do momentu wystawienia go na scenie. Forma jest dowolna. Po wykonaniu zadania poszczególne zespoły prezentują rezultaty swej pracy i konfrontują je z pomysłami kolegów i koleżanek. Nauczyciel kieruje uwagę uczniów na twórców widowiska teatralnego, podkreśla znaczenie ich zbiorowego wysiłku.

- a) Reżyser i aktorzy rozpoczynają próby teatralne – tworzenie profili scenicznych wybranych postaci występujących w tekście literackim.

Poszczególne grupy uczniów losują postać z dramatu i na dużym arkuszu papieru zapisują ważne informacje na jej temat: określają cechy jej charakteru, notują wyraziste cytaty pozwalające na jej rozpoznanie.

Na koniec zgodnie ze wskazówkami zegara każda grupa przekazuje swój arkusz papieru sąsiadom.

- b) W pracowni kostiumologa – tworzenie kostiumów dla poszczególnych bohaterów scenicznych.

Poszczególne grupy odczytują informacje dotyczące wskazanego bohatera scenicznego rysują dla niego kostium teatralny.

Na koniec zgodnie ze wskazówkami zegara każda grupa przekazuje swój arkusz papieru sąsiadom.

- c) Głos ma scenograf – projektowanie przestrzeni scenicznej związanej z danym bohaterem.

Poszczególne grupy rysują miejsce sceniczne, w którym pojawia się w dramacie postać przedstawiona na otrzymanym arkuszu papieru.

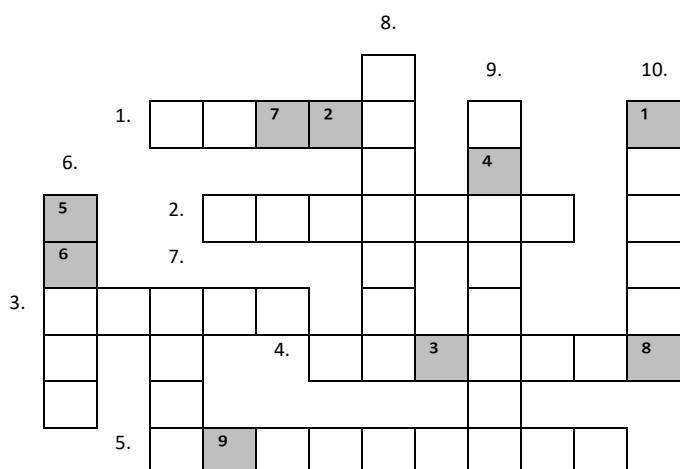
Tak jak poprzednio zgodnie ze wskazówkami zegara każda grupa przekazuje swój arkusz papieru sąsiadom.

3. Zakończenie

Okiem recenzenta

Na koniec wszystkie prace zostają zebrane w jednym miejscu. Każda grupa przedstawia postać zaprezentowaną na otrzymanym arkuszu papieru. Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na spójność wizji opisywanych przez nich postaci scenicznych z literackim oryginałem i czasem historycznym, w którym rozgrywa się akcja utworu.

Dodatek

Rozwiązanie:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Poziomo:

1. Imię pasterki.
2. Starzec prowadzący obrzęd dziadów.
3. Przywoływane podczas obrzędu dziadów.
4. Trzymany przez Zosię w ręku.
5. Epoka, w której powstały „Dziady”.

Pionowo:

6. Przywołano go przez zapalenie kotła z wódką.
  7. Przywoływane podczas obrzędu „Dziadów”.
  8. Tam odbywa się obrzęd „Dziadów”.
  9. Józio i Różia poprosili o dwa ziarnka ...
  10. Miała go Zosia na głowie.
-